

דברך אל המכנה המשותף הנמוך ב- יותר — השאר כבר יבינו...
א"ק, ירושלים

בריחה אקטואלית

גולדה ודיין מתוכחים בשעת טיסה. אומרת גולדה: „אם אשליך מכאן שטר של 100 לירות, ישמה אורח אחד מישראל לכל הפחות.“ אומר דיין: „אם אשליך 10 שטרות של 10 לירות, ישמחו 10 אזרחים.“

פונה אליהם הטייס, ואומר: „לו הייתי משליך מכאן את שניכם, שלושה מיליון יהודים ייצאו מכליהם מרוב שימחה!“

אהרון מאורוב, חולון

מתי צולם דיין?

„העולם הזה“ 1916, „עיר ה- היגה“, על זוועת מעלות.

בתיאור זוועת מעלות, התפרסמה תמונה, תחתיה ההסבר: „מחסום חי לדיין.“

כמי שהיה עד למחסום הזה, אני כו- פר בתיאור שלכם. לא המון נסער ולא צעקות „רוצח“, ובוודאי שלא צעקות בנוסח „למה לא שיחררתם את המחב- לים?“

ומדוע לא?

מפני שהתמונה צולמה בשעה 9.00 בבוקרו של אותו יום מר וזעה, היינו כתשע שעות לפני שהתרחש האסון, ולדי משרדי המועצה המקומית.

אותה שעה יצא שר הביטחון את משרדי המועצה המקומית מעלות, שם האזין לקולות פרנסי העירייה ואח- רים, אודות סירי הביטחון.

אכן נקהלו סביבו אנשים, והיו אלה בעיקר עיתונאים מקומיים ונציגי סוכ- נות זרות, שביקשו לשמוע מפיו על המתרחש.

לא „המון וועם“, אלא כמה מתושבי מעלות צעקו לעבר דיין (שאכן היה מו- קף שומרים, ובדין שיהיה כך במצב כזה) קריאות כמו: „דיין, איפה הביט- חון שלנו?“ פה ושם קלטתי גם קרי- אות גנאי, אך איש לא האשים אותו בטבח או באישיחורר מחבלים. מן ה- טעם הפשוט: באותה שעה עדיין לא יכול היה איש לדעת כיצד יפול דבר. צבירי מל, חיפה

● צלם העולם הזה אלכס ברנובסקי, שהגיע למעלות רק בשעה 12.30, צילם תמונה זו בשעה 17.50, כשדיין יצא מ- בית-הספר, מייד אחרי סיום ההסתע- רות. הוא שמע במו אוזניו קריאות:

שיטה הריגה

העובדה שהרצח במעלות עלול להי- שנות, מחייבת שינוי לא רק באמצעי- המיניה, כי אם גם בדרכי-הפריצה ש- הייבות לבוא בחשבון כאפשרות של הרגע האחרון.

מתוך מה שראיתי בטלוויזיה, הת- רשמתי שצה"ל עדיין פועל על-פי שי- טות סטנדרטיות של לחימה בשטח בנוי.

צה"ל הניח למחבלים את יתרון ה- זמן. הפרש של שניות עלול לחרוץ גורל מערכה מעין זו. הרשוני להציע הצעה, שייתכן שאיננה מעשית כלל, אך לדע- תי עצה הגישה לחרוג מן המיסגרת — היא הקובעת. ייתכן שהצעתי זו תביא לייסוס הצעות אחרות טובות בהרבה.

דאונים יכלו לדאות בכיוון בית-הס- פ, מכיוון שלא יכול היה להיסקר על- ידי המחבלים (מצד הקיר של הבניין ולא מצד החלונות), לדאות במהירות מינימלית מעל גג הבניין השטוח ולהנ- חית צנחנים (באותו הזמן אפשר היה לדבר ברמקול עם המחבלים בכדי להב- ליע את חבטות הנחיתות).

במידה שאפשר היה לרדת לקומה ה- שנייה מן הגג, מה טוב. במידה שלא, קיימת אפשרות שנייה: לשלשל בחב- לים חיילים מן הגג בכיוון החלונות באופן ששניות לפני פתיחה באש מן הכוחות המקיפים, החיילים היו נמצ- אים במרחק אופטימלי מן החלונות.

מספיק רחוק כדי שלא להיפגע, ומס- פיק קרוב כך שהחיילים שעל הגג יכלו לקרוב במהירות אל תוך החלונות המנופצים מייד עם הפסקת האש.

החיילים התלויים (מצויידיים בכ- פפות למניעת היפצעות מרסיסי הזג- ינות) היו פורצים אל תוך הקומה ומטהרים את השטח.

א. זילברברג, ניר-זרק

ההיגיון של קול

„העולם הזה“ 1916, „מיכתב גלוי לשר קול“, מיכתב למערי- כת של רפי ברוך ואורי בן-מאיר, שני מילואימניקים המשרתים במובלעת והתוקפים את דיעו- תיו הנציגות של שר-התיירות משה קול.

לרפי ואורי שלום, ברצוני להתייחס למיכתבכם התמים בו פניתם, במהלך חיפושכם אחר ה- היגיון, אל השר משה קול. תמהני עליכם, על שאתם מחפשים

„העולם הזה“, שבועון החרושות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134. תאריך: 136. מען מברקי: עזרמברג, הרפוס החדש בע"מ, תל-אביב, רח' בניאביגודר. הפצה: ג' בע"מ. גלופות: צינקונרפיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המו"ל: העולם הזה בע"מ.

ק/כא יר.

ששיעשרה הנערות, שזכו כבר לשאת על ראשיהן היפים את כתר מלכת-המים, מהוות חתך נאמן של היופי הישראלי במיטבו.

תחרות בחירת מלכת-המים, בה החל העולם הזה לפני 16 שנה, הפכה כבר לשם דבר. שרשרת המופעים המלווה את האירוע עד לשיאו, הכתרת המלכה, במקומות שונים בארץ, מלווה בקהל-שיא, ומצטיינת ברמתה המקצועית הגבוהה.

אלא שאפילו מיבצע זה אינו מנותק מן המאורעות. רונית בלנק, מלכת המים של שנת 1973, נבחרה זמן קצר ביותר לפני פרוץ מלחמת יום-הכיפורים. המלחמה, שהשיעה באורח ישיר על האירועים שלאחר-הבחירה, העיבה על שימחת המלכה וסגנוניתיה.

כך נאלצו לדחות את הביקור המובטח בהלנה רובינשטיין לחדשים אחרים, וכך גם נדחתה הפלגתה המובטחת של המלכה לאירופה. הפרס הגדול בו זכתה רונית היה הפלגה באוניית צים, אלא שבאותה תקופה

מלכת המים '73' וסגנותיה המלחמה העיבה

מכרה החברה את אוניות-הנוסעים שלה, ולכן — נוסף לדחייה מהפלגה עצמה, יוצאת המלכה להפלגתה רק בלמים אלה, באונייה זרה. סיפורי-ההצלחה של מלכת-המים הפכו גם הם לתנ"ך הפרטי של כל נערה המבקשת להנציח את יופייה. היספיות הצעירות עוקבות בנאמנות אחר דרכיהן של יהודית מזור, שהפכה לחברה בחוגי-הסילון העולמי ולאשת-חברה מבוקשת בניו-יורק, של חני פרי, שהפכה לדוגמנית עולמית המופיעה על שעריהם של הגדולים בעיתוני-העולם, ואחר התקדמותה של דוקי הוניגמן, המלכה של שנת 1972, שהפכה גם היא לדוגמנית-צמרת מבוקשת ביותר.

בעוד זמן קצר יפתח סיבוב חדש של תחרות מלכת-המים, מיבצע-היופי הישראלי של העולם הזה. והשנה, נקווה, יעמוד המיבצע שוב בסימן של חגיגה אמיתית, של ניצחון היופי, הנעורים והאביב על מוראות המלחמה. מלכת-המים של שנת 1974 תהיה, כך אנו מאמינים, מלכת השלום המיוחל, בשורת היופי והשלום המיוחל. מי תהיה המאושרת?

נערות המבקשות להציג את מועמדותן לתחרות מלכת- המים, וכאזה המבקשים להמליץ על יפהפיות המייצגות, לדעתם, את היופי הישראלי הטיפוסי מתבקשים להתקשר למשרדי העולם הזה, מל. 260134*5*6, מדיייום בין השעות 10-12 בבוקר.

חגיגת דיין כמעלות „את הראש שלו!“

„ברזונה“, „את הראש שלו!“ „רוצח!“ באותה שעה פטשה שמועה שמישהו חטף רובה מחייל ואיים לירות בדיין. פנייה למרמפיסט

ביום 2.5.74 הסעתי חייל מרחוב וייצמן בחולון, ועל נדיבות-ליבי זו הוא גמל לי בגניבת המסרטה שלי מהמכו- ניית.

למען המוסר, ההגינות, הסדר הטוב והמוראל של צה"ל, אני מבקש חייל כפוי-טובה זה שיתייחד עם מצפוני, יפגש במעשי, יחזור בתשובה ויחזיר לי בדואר את המסרטה (או לפחות את הפילם).

ד"ר יוסף כספי,

רח' קדושי קהיר 11, חולון

קשר בין מוישה קול ובין ההיגיון ה- מקובל. צאו וחישבו — מוישה קונה את עו- למו בזכות הליברלים העצמאיים, ואילו מיפלגה זו — שום ניתוח הגיוני לא יג- לה את עצמאותה ובוודאי לא את זכו- תה לשם „ליברלית“ — אולם היא את הקולות הדרושים לישיבה בכנסת מקב- לת מן הבוחר הישראלי, ולא מן ה- היגיון.

מוישה קול, כאיש פוליטי, פונה אל הבוחר הישראלי ולא אל ההיגיון — קשה מאוד להגיע ברכיבה על גב ה- היגיון.

הרשו לי לסיים בציטוט שעושה רו- שם כי גם מוישה קול קרא אותו: „כ- אשר אתה פונה אל ציבור רחב, כוון